Diumenge 11 (B) de durant l'any

Text de l'Evangeli (*Mc* 4,26-34): En aquell temps, Jesús deia a la gent: «Així és el regne de Déu: com si un home tira la llavor sobre la terra, i dorm i s'alça, nit i dia, i la llavor germina i creix mentre ell no sap pas com. De per si mateixa la terra fructifica primer herba, després espiga, després gra abundant en l'espiga. I quan ha produït fruit, immediatament posa la falç, perquè està a punt la sega».

I deia: «A què compararem el regne de Déu, o en quina paràbola el resumirem? [És] com un gra de mostassa, que, quan és sembrat a la terra, és la més petita de totes les llavors que hi ha a la terra; i quan ha estat sembrat, puja i es fa més gran que totes les hortalisses, i produeix branques grans, de tal manera que sota la seva ombra s'hi poden ajocar els ocells del cel».

I amb moltes paràboles semblants els proposava la paraula, segons que podien copsar-la; però sense paràbola no els parlava, [tot i que,] particularment, als seus deixebles els ho explicava tot.

© Albada Editorial / evangeli.net

«Així és el regne de Déu: com si un home tira la llavor sobre la terra»

Fr. Faust BAILO
(Toronto, Canadà)

Avui, Jesús ens ofereix dues imatges de gran intensitat espiritual: la paràbola del creixement de la llavor i la paràbola del gra de mostassa. Són imatges de la vida ordinària que resultaven familiars als homes i dones que l'escoltaven, acostumats com estaven a sembrar, regar i llaurar. Jesús utilitza quelcom que els era conegut —l'agricultura— per a il·lustrar-los sobre una realitat que no els era tan coneguda: el Regne de Déu.

Efectivament, el Senyor els revela quelcom del seu regne espiritual. En la primera paràbola els diu: «Així és el regne de Déu: com si un home tira la llavor sobre la terra» (Mc 4,26). I introdueix la segona tot dient: «A què compararem el regne de Déu (...). [És] com un gra de mostassa» (Mc 4,30).

La major part de nosaltres tenim ja poc en comú amb els homes i dones del temps de Jesús i, nogensmenys, aquestes paràboles segueixen ressonant en les nostres ments modernes, perquè rere del sembrar la llavor, del regar i recollir, intuïm allò que Jesús ens està dient: Déu ha empeltat quelcom diví als nostres cors humans.

Què és el Regne de Déu? «És Jesús mateix», ens recorda Benet XVI. I la nostra ànima «és el lloc essencial on es troba el Regne de Déu». Déu vol viure i créixer en el nostre interior! Cerquem, doncs, la saviesa de Déu i obeïm les seves insinuacions interiors; si ho fem, aleshores la nostra vida assolirà una força i una intensitat difícils d'imaginar.

Si corresponem pacientment a la seva gràcia, la seva vida divina creixerà en la nostra ànima com la llavor creix al camp, tal com el místic medieval Meister Eckhart expressà bellament: «La llavor de Déu és en nosaltres. Si l'agricultor és intel·ligent i treballador, creixerà per a ser Déu, la llavor del qual n'és; els seus fruits seran de la naturalesa de Déu. La llavor de la pera esdevé arbre de pera; la llavor del nou, esdevé arbre de nou; la llavor de Déu esdevé Déu».

Pensaments per a l'Evangeli d'avui

- «L'home sense el Crist és pols i ombra» (Sant Paulí de Nola)

- «El missatge de Jesús sobre el 'Regne' ensenya la seva escassa importància com a poder temporal, si bé exerceix una 'sobirania' real i profunda en les ànimes» (Benet XVI)

- «'Essent propi de la condició dels laics haver de viure enmig del món i dels afers temporals, Déu els crida a exercir, gràcies al vigor del seu esperit cristià, el seu apostolat en el món a manera de llevat' (Concili Vaticà)» (Catecisme de l'Església Catòlica, nº 940)